TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 27. oktobrī*

Lieta C-47/10 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2010. gada 27. janvārī iesniedza

Austrijas Republika, ko pārstāv E. Rīdls [*E. Riedl*], pārstāvis, kam palīdz M. Nunjess Millers [*M. Núñez Müller*] un J. Damans [*J. Dammann*], *Rechtsanwälte*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki —

Scheucher-Fleisch GmbH, Ungerdorfa [*Ungerdorf*] (Austrija),

Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Flataha [*Flattach*] (Austrija),

* Tiesvedības valoda — vācu.

Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Glanega [*Glanegg*] (Austrija),

Wech-Geflügel GmbH, Sanktandre [*Sankt Andrä*] (Austrija),

Johann Zsifkovics, Vīne (Austrija),

ko pārstāv J. Hofers [*J. Hofer*] un T. Humers [*T. Humer*], *Rechtsanwälte*,

prasītāji pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv V. Kreišics [*V. Kreuschitz*] un A. Stobjecka-Kuika [*A. Stobiecka-Kuik*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), Dž. Arestis [*G. Arestis*], un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 14. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 9. jūnijā tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā Austrijas Republika lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] 2009. gada 18. novembra spriedumu lietā T-375/04 *Scheucher-Fleisch* u.c/Komisija (Krājums, II-4155. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā atcēla Komisijas 2004. gada 30. jūnija Lēmumu C(2004) 2037, galīgā redakcija, par valsts atbalstu NN 34A/2000 saistībā ar kvalitātes programmām un marķējumiem "AMA-Biozeichen" un "AMA-Gütesiegel" (turpmāk tekstā — "strīdīgais lēmums"), ko Austrijas Republika piešķīrusi lauksaimniecības pārtikas nozarei.

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83. 1. lpp.), preambulas pirmajos trijos, kā arī astotajā apsvērumā ir paredzēts:

"(1) tā kā, neskarot īpašus procedūras noteikumus, kas regulās paredzēti dažām nozarēm, šai regulai vajadzētu attiekties uz atbalstu visās nozarēs; tā kā Līguma [73.] un [87.] panta piemērošanas nolūkā Komisijai saskaņā ar tā [88.] pantu ir īpašas tiesības lemt par valsts atbalsta saderību ar kopējo tirgu, izskatot pastāvošo atbalstu, lemjot par jaunu vai izmainītu atbalstu un lemjot par tās lēmumu vai paziņošanas prasības neizpildi;

(2) tā kā Komisija saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas precedentiem ir izstrādājusi un iedibinājusi saskanīgu praksi Līguma [88.] panta piemērošanai, kā arī vairākos paziņojumos izklāstījusi procedūras noteikumus un principus; tā kā, lai saskaņā ar Līguma [88.] pantu nodrošinātu lietderīgas un efektīvas procedūras, šo praksi vajadzētu ar regulu kodificēt un pastiprināt;

(3) tā kā procedūras regula par Līguma [88.] panta piemērošanu sekmēs pārredzamību un juridisko skaidrību;

[..]

(8) tā kā visos gadījumos, kad pēc sākotnējās izskatīšanas Komisija nevar konstatēt, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, vajadzētu sākt formālu [oficiālu] izmeklēšanas procedūru, lai Komisija varētu savākt visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai novērtētu atbalsta saderību un lai ieinteresētās personas varētu iesniegt savas piezīmes; tā kā, izmantojot Līguma [88. panta 2. punktā] paredzēto formālo [oficiālo] izmeklēšanas procedūru, var vislabāk aizsargāt ieinteresēto personu tiesības."

3 Regulas Nr. 659/1999 1. pantā ir paredzēts:

"Šajā regulā:

[..]

h) "ieinteresētās personas" ir visas dalībvalstis un visas personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķīrums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodapvienības."

4 Šīs regulas II nodaļas, kuras nosaukums ir "Procedūra attiecībā uz paziņotu atbalstu", 4. pantā, kura nosaukums ir "Paziņojuma iepriekšēja izskatīšana un Komisijas lēmumi", ir noteikts:

"1. Komisija izskata paziņojumu, tiklīdz tas ir saņemts. Neskarot 8. pantu, Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar šā panta 2., 3. vai 4. punktu.

2. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka paziņotais pasākums nav atbalsts, tā nostiprina minēto konstatējumu ar lēmumu.

3. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas [EKL 87. panta 1. punkts], ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj, ka pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu. Lēmumā norāda, kuru no Līgumā paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj sākt procedūru saskaņā ar [EKL 88. panta 2. punktu] [..].

5. Lēmumus, kas minēti 2., 3. un 4. punktā, pieņem divos mēnešos. Minētais periods sākas dienā pēc pilnīga paziņojuma saņemšanas. Paziņojumu uzskata par pilnīgu, ja divos mēnešos pēc tā vai pēc pieprasītās papildu informācijas saņemšanas Komisija nav lūgusi nekādu papildu informāciju. Attiecīgo periodu var pagarināt, ja tam piekrīt gan Komisija, gan attiecīgā dalībvalsts. Vajadzības gadījumā Komisija var noteikt īsākus termiņus.

6. Ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 2., 3. vai 4. punktu periodā, kas noteikts 5. punktā, uzskatāms, ka Komisija atļāvusi attiecīgo atbalstu. Attiecīgā dalībvalsts, par to iepriekš paziņojot Komisijai, pēc tam var īstenot attiecīgos pasākumus, ja vien Komisija 15 dienās pēc šāda paziņojuma saņemšanas nepieņem lēmumu saskaņā ar šo pantu."

5 Šajā pašā II nodaļā minētās regulas 6. panta, kura nosaukums ir "Formāla [oficiāla] izmeklēšanas procedūra", 1. punktā ir paredzēts:

"Lēmumā sākt formālu [oficiālu] izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos, Komisija var pagarināt noteikto termiņu."

6 Regulas Nr. 659/1999 III nodaļas, kuras nosaukums ir "Procedūra attiecībā uz nelikumīgu atbalstu", 13. pantā, kura nosaukums ir "Komisijas lēmumi", ir paredzēts:

"1. Iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Ja tiek pieņemts lēmums sākt formālu [oficiālu] izmeklēšanas procedūru, iepriekšējo procedūru izbeidz ar lēmumu saskaņā ar 7. pantu. Ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, minēto lēmumu pieņem, pamatojoties uz pieejamo informāciju.

2. Iespējami nelikumīga atbalsta gadījumos un neskarot 11. panta 2. punktu, Komisijai nav saistošs termiņš, kas noteikts 4. panta 5. punktā, 7. panta 6. punktā un 7. panta 7. punktā.

3. *Mutatis mutandis* piemēro 9. pantu."

7 Šīs Regulas IV nodaļas, kuras nosaukums ir "Ieinteresētās personas", 20. pantā, kura nosaukums ir "Ieinteresēto personu tiesības", ir paredzēts:

"1. Pēc Komisijas lēmuma sākt formālās [oficiālu] izmeklēšanas procedūru visas ieinteresētās personas var iesniegt piezīmes saskaņā ar 6. pantu. Ieinteresētajām personām, kas iesniegušas šādas piezīmes, un visiem individuāla atbalsta saņēmējiem nosūta attiecīgā lēmuma, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 7. pantu, kopiju.

2. Ieinteresētās personas var informēt Komisiju jebkādu varbūtēji nelikumīgu atbalstu un jebkādu varbūtēju atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu. Ja Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, nav pietiekama pamata par attiecīgo gadījumu izdarīt secinājumus, Komisija par to informē ieinteresētās personas. Ja Komisija pieņem lēmumu par kādu gadījumu, pamatojoties uz sniegtās informācijas saturu, tā nosūta ieinteresētajai personai minētā lēmuma kopiju.

3. Pēc attiecīga lūguma visas ieinteresētās personas saņem visu to lēmumu kopijas, kas pieņemti saskaņā ar 4. un 7. pantu, 10. panta 3. punktu un 11. pantu."

8 Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā ir paredzēti procesa organizatoriskie pasākumi Vispārējā tiesā un šī paša reglamenta 81. pantā ir noteikts, kas jāiekļauj Vispārējās tiesas spriedumos.

Tiesvedības priekšvēsture

9 Strīda rašanās fakti ir izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 1.–12. punktā. Šajā apelācijā ir jānorāda šādi lietas fakti.

10 1992. gadā Austrijas Republika pieņēma Federālo likumu par tirgu regulējošas iestādes "Agrarmarkt Austria" izveidi (*Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle "Agrarmarkt Austria", BGBl.* 376/1992; turpmāk tekstā — "*AMA-Gesetz 1992*").

11 Šajā likumā ir paredzēta publisko tiesību juridiskas personas, ar nosaukumu "Agrarmarkt Austria" (turpmāk tekstā — "*AMA*") izveide, kuras uzdevums ir veicināt mārketingu lauksamniecības jomā. *AMA* operatīvās darbības veic sabiedrība *Agrarmarkt Austria Marketing GmbH* (turpmāk tekstā — "*AMA Marketing*"), kas ir *AMA* 100 % apmērā piederoša meitassabiedrība. Šī darbība ietver arī lauksaimniecības produktu ražošanas, apstrādes, pārstrādes un tirdzniecības veicināšanu Austrijā, piešķirot noteiktiem lauksaimniecības produktiem biomarķējumu "AMA" un kvalitātes marķējumu "AMA" (turpmāk tekstā — "AMA marķējumi").

12 Lai īstenotu savu darbību, *AMA* iekasē iemaksas, kas veicamas par liellopu, teļu, cūku, jēru, aitu un putnu nokaušanu.

13 *Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH* un *Wech-Geflügel GmbH*, kā arī individuālais komersants J. Cifkovics [*J. Zsifkovics*] (turpmāk tekstā visi kopā — "*Scheucher-Fleisch* u.c.") ir uzņēmumi, kas specializējušies kaušanai paredzēto dzīvnieku nokaušanā un sadalīšanā, un

tādēļ tiem ir pienākums veikt iemaksas *AMA*. Tas pats attiecas arī uz *Grandits GmbH*. Minēto uzņēmumu produktiem tomēr nav tiesību izmantot "AMA" marķējumu.

14 Pēc *Scheucher-Fleisch* u.c., kā arī *Grandits GmbH* sūdzību saņemšanas Komisija 2000. gada 15. februārī nolēma lūgt Austrijas iestādēm iesniegt tai informāciju par *AMA Marketing* un *AMA* veiktajām mārketinga darbībām. Ņemot vērā minēto iestāžu atbildes, Komisija nolēma uzsākt EKL 88. panta 3. punktā paredzēto procedūru un atzīt attiecīgos pasākumus par "nepaziņotu valsts atbalstu", par ko Komisija Austrijas iestādes informēja ar 2000. gada 19. jūnija vēstuli. Pēc Austrijas Republikas lūguma, ko Komisija saņēma 2003. gada 8. martā, tā nolēma sadalīt procedūru divās daļās atkarībā no tā, vai runa bija par pasākumiem, kas veikti pirms vai pēc 2002. gada 26. septembra. Kā tas izriet no strīdīgā lēmuma, pēc minētā datuma veiktie atbalsta pasākumi tika uzskatīti par paziņotu valsts atbalstu. Šis paziņotais atbalsts ir tās procedūras priekšmets, kuras rezultātā tika pieņemts strīdīgais lēmums.

15 Ar strīdīgo lēmumu Komisija nolēma necelt iebildumus pret *AMA* vai *AMA-Marketing* pasākumiem, kas veikti pēc 2002. gada 26. septembra un kas attiecas uz kvalitātes programmām un "AMA" marķējumiem, atzīstot, ka tie ir uzskatāmi par ar Savienības tiesībām saderīgu atbalstu EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 17. septembrī, *Scheucher-Fleisch* u.c., kā arī *Grandits GmbH* cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu. Ar Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 4. februāra rīkojumu tika konstatēta *Grandits GmbH* atteikšanās no prasības.

17 Prasība atcelt tiesību aktu, ko cēluši *Scheucher-Fleisch* u.c., būtībā ir balstīta uz trīs pamatiem, proti, procesuālo normu pārkāpumu, EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un "pārtraukšanas klauzulas", kas noteikta EKL 88. panta 3. punktā, kā arī Regulas Nr. 659/1999 3. pantā, pārkāpumu.

18 Pirmais *Scheucher-Fleisch* u.c. izvirzītais pamats sastāv no četrām daļām, kas attiecas uz attiecīgā atbalsta nepaziņošanu Komisijai, EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procesuālo garantiju pārkāpumu, pamatojuma norādīšanas pienākuma pārkāpumu un principa par lietas savlaicīgu izskatīšanu pārkāpumu. Pirmā pamata otrajā daļā *Scheucher-Fleisch* u.c. apgalvo, ka Komisijai bija pienākums uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu, ņemot vērā pastāvošās šaubas par attiecīgo pasākumu saderību ar kopējo tirgu.

19 Komisija iebilda pret prasību, uzskatot to par nepieņemamu un pakārtoti — par nepamatotu.

20 Lai izvērtētu Komisijas izvirzīto nepieņemamību, Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārbaudīja, kādā mērā *Scheucher-Fleisch* u.c bija tieši skāris strīdīgais lēmums. Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 37. punktā konstatēja, ka "AMA" marķējumi jau bija piešķirti pirms strīdīgā lēmuma un ka *AMA* sagatavotais aprēķins, kas adresēts *Grandits GmbH*, attiecās uz iemaksām, kas veicamas par periodu, kurš vismaz daļēji attiecās uz to periodu, kurā bija piemērojami strīdīgajā lēmumā paredzētie pasākumi. Līdz ar to Vispārējā tiesa atzina, ka iespēja, ka Austrijas iestādes nolems nepiešķirt minēto atbalstu, šķita pilnībā teorētiska un tātad strīdīgais lēmums tieši skāra *Scheucher-Fleisch* u.c. EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē.

21 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai strīdīgais lēmums *Scheucher-Fleisch* u.c. skāra individuāli. Šajā ziņā tā atzina, ka, ņemot vērā izvirzītos pamatus, pirmām kārtām, bija jāpārbauda prasītāju tiesības celt prasību nolūkā panākt to procesuālo tiesību aizsardzību un, otrām kārtām, prasītāju tiesības celt prasību nolūkā apstrīdēt strīdīgā lēmuma pamatotību.

22 Saistībā ar *Scheucher-Fleisch* u.c. tiesībām celt prasību nolūkā panākt to procesuālo tiesību aizsardzību Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 53. punktā konstatēja, ka attiecīgā atbalsta saņēmēji nebija tikai mazumtirgotāji, bet arī visi tie uzņēmumi, kuri ietilpst ražošanas un izplatīšanas ķēdē, kas raksturīga "AMA" marķējumiem. Šajā gadījumā Vispārējā tiesa konstatēja, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. bija uzņēmumi, kas specializējušies dzīvnieku nokaušanā un sadalīšanā, un bija konkurenti tiem uzņēmumiem, kuriem bija tiesības izmantot minētos marķējumus, un ka tie darbojās tajā pašā ģeogrāfiskajā tirgū. Vispārējā tiesa secināja, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. bija tiesības celt prasību, ciktāl to mērķis bija aizstāvēt savas procesuālās tiesības, kas tiem izriet no EKL 88. panta 2. punkta, un atzina prasītāju izvirzītā pirmā pamata otro daļu par pieņemamu.

23 Turpretī saistībā ar *Scheucher-Fleisch* u.c. tiesībām celt prasību nolūkā apstrīdēt strīdīgā lēmuma pamatotību Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 60. un 61. punktā atzina, ka prasītāji nebija pierādījuši, ka atbalsts, kas ir strīdīgā lēmuma priekšmets, varēja būtiski ietekmēt to stāvokli tirgū, un līdz ar to nosprieda, ka pirmā pamata pirmā un ceturtā daļa, kā arī trešais pamats ir nepieņemami.

24 Visbeidzot, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 63. un 64. punktā par pieņemamiem atzina arī pirmā pamata trešo daļu un otro pamatu vienīgi, ciktāl tie attiecās uz procesuālo tiesību, kas *Scheucher-Fleisch* u.c. izriet no EKL 88. panta 2. punkta, nodrošināšanu. Patiesībā pēc Vispārējās tiesas domām, pirmkārt, prasītāji ar otro pamatu vēlējās uzsvērt, ka procesuālās tiesības, kas tiem izriet no minētās tiesību normas, tika pārkāptas ar strīdīgā lēmuma pieņemšanu. Otrkārt, pirmā pamata trešajā daļā

bija sniegts pierādījums šī paša pamata otrajai daļai tādā veidā, ka, trūkstot pietiekamam pamatojumam, ne ieinteresētajām personām bija iespēja noskaidrot Komisijas secinājumu pamatojumu saistībā ar to, ka nepastāv nopietnas grūtības, ne arī tiesai veikt savu pārbaudi.

25 Attiecībā uz būtību Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 84. punktā konstatēja, ka brīdī, kad Komisija izvērtēja attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, *AMA-Gesetz 1992* 21.a panta būtiskākās normas attiecās tikai uz valsts izcelsmes produktiem. Tāpat arī Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 85. punktā konstatēja, ka Komisija par to bija informēta, jo par šo jautājumu bija notikušas sarunas starp Komisiju un Austrijas iestādēm.

26 Ņemot vērā iepriekš minētos secinājumus, Vispārējā tiesa sava sprieduma 85. un 86. punktā atzina, ka, kaut arī *AMA* noteikumos nebija paredzēts produktu izcelsmes nosacījums, *AMA-Gesetz 1992* 21.a panta 1) punktā noteiktais ierobežojums tikai attiecībā uz valsts izcelsmes produktiem tomēr radīja šaubas par attiecīgā atbalsta saderību ar Kopienas pamatnostādnēm attiecībā uz valsts atbalstu saistībā ar EK līguma I pielikumā uzskaitīto produktu, kā arī dažu produktu, kas nav minēti I pielikumā, reklamēšanu (OV 2001, C 252, 5. lpp.), jo minētajās pamatnostādnēs šāds ierobežojums nebija pieļauts.

27 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 86.–88. punktā secināja, ka attiecīgā atbalsta saderības ar kopējo tirgu izvērtēšana radīja nopietnas grūtības, kuru dēļ Komisijai atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktam vajadzēja uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, un ka līdz ar to strīdīgais lēmums bija jāatceļ, neesot nepieciešamībai izskatīt pirmā pamata trešo daļu un otro pamatu.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

28 Savā apelācijas sūdzībā Austrijas Republika izvirza Tiesai šādus prasījumus:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā,

— izskatīt lietu, noraidot prasību atcelt strīdīgo lēmumu kā nepieņemamu vai nepamatotu, un

— piespriest *Scheucher-Fleisch* u.c atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, gan apelācijas tiesvedību.

29 Komisija atbalsta Austrijas Republikas prasījumus un lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā,

— pieņemt galīgo spriedumu lietā pēc būtības un noraidīt prasību atcelt tiesību aktu kā nepieņemamu vai vismaz kā nepamatotu, un

— piespriest *Scheucher-Fleisch* u.c. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, gan apelācijas tiesvedībā, gan saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu.

30 *Scheucher-Fleisch* u.c. uztur visus pamatus, ko tie ir izvirzījuši savos prasījumos Vispārējai tiesai, un lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību pilnībā un

— piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par galveno apelācijas sūdzību

31 Austrijas Republika savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza piecus pamatus, proti, EKL 230. panta ceturtās daļas pārkāpumu, EKL 88. panta 2. punkta pārkāpumu, no EKL 88. panta 2. punkta un 230. panta ceturtās daļas izrietošo noteikumu, kuri reglamentē pierādīšanas pienākumu, pārkāpumu, Vispārējās tiesas Reglamenta 81. panta pārkāpumu attiecībā uz spriedumu pamatojumu un, visbeidzot, šī paša reglamenta 64. panta pārkāpumu attiecībā uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem. Komisija pilnībā atbalsta apelācijas sūdzību un pievienojas visiem Austrijas Republikas norādītajiem pamatiem, izvirzot papildu pamatus.

32 *Scheucher-Fleisch* u.c. nepiekrīt nevienam apelācijas sūdzības pamatam.

Par pirmo pamatu

33 Ar savu pirmo pamatu Austrijas Republika, kuru atbalsta Komisija, norāda, ka ar pārsūdzēto spriedumu iespējams ir pieļauts EKL 230. panta ceturtās daļas pārkāpums, jo strīdīgais lēmums *Scheucher-Fleisch* u.c. nav skāris ne tieši, ne individuāli, un līdz ar to prasība atcelt minēto tiesību aktu bija jāatzīst par nepieņemamu.

34 *Scheucher-Fleisch* u.c. nepiekrīt šim apelācijas sūdzības pamatam, apgalvojot, ka Vispārējā tiesa viņu prasību atcelt tiesību aktu bija pareizi atzinusi par pieņemamu.

Par pirmā pamata pirmo daļu

— Lietas dalībnieku argumenti

35 Ar pirmā pamata pirmo daļu Austrijas Republika, pirmkārt, attiecībā uz nosacījumu par to, ka ir nepieciešams, lai prasītājus strīdīgais lēmums būtu skāris individuāli, uzskata, ka apstāklis, ka prasītājs tiek atzīts par "ieinteresēto personu" Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē, obligāti nenozīmē to, ka tam ir interese celt prasību, jo EKL 230. panta ceturtajā daļā šajā ziņā ir noteikts nosacījums, ka šim pasākumam prasītājs ir jāietekmē būtiski. Pēc šīs dalībvalsts domām pārsūdzētajā spriedumā šajā ziņā ir pretruna, jo tajā ir norādīts, ka atbalsts, kas ir strīdīgā lēmuma priekšmets, nebija būtiski ietekmējis *Scheucher-Fleisch* u.c., tajā pašā laikā atzīstot

dažus šo uzņēmumu izvirzītos pamatus par pieņemamiem, tostarp tos pamatus, kas attiecas uz šī lēmuma pamatotību.

36 Pēc šīs dalībvalsts domām, ņemot vērā, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. bija izvirzījuši pamatus nolūkā nodrošināt procesuālās tiesības, kas tiem pienākas attiecīgā atbalsta oficiālās izmeklēšanas procedūrā, kā arī apstrīdēt strīdīgā lēmuma pamatotību, prasītājiem saskaņā ar Tiesas judikatūru bija jāpierāda īpašā situācija saistībā ar šo atbalstu, pierādot, ka tā piešķiršana prasītājus būtiski ietekmēja. Tomēr, ja reiz Vispārējā tiesa šādu situāciju vai ietekmi bija izslēgusi, tai par nepieņemamu bija jāatzīst visa prasība.

37 Komisija piebilst, ka judikatūra, uz kuru ir balstīts pārsūdzētais spriedums, proti, 1993. gada 19. maija spriedums lietā C-198/91 *Cook*/Komisija (*Recueil*, I-2487. lpp., 23. punkts) un 1993. gada 15. jūnija spriedums lietā C-225/91 *Matra*/Komisija (*Recueil*, I-3203. lpp., 17. punkts), nav saderīga ar EKL 230. panta ceturto daļu. Tā turklāt norāda uz Savienības tiesību aspektiem, kuriem, pēc Komisijas domām, šī judikatūra ir pretrunā, it īpaši ieinteresēto personu lomai EKL 88. panta 2. un 3. punktā paredzētajā procedūrā, EKL 230., 241. un 234. pantu sistēmai, kas paredz pilnīgu tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu, ierobežojumiem attiecībā uz no EKL 87. panta izrietošās oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu, un vēl arī uz pretrunām šajā judikatūrā, kuras pēc Komisijas domām vēl pastiprina šīs judikatūras kļūdainā interpretācija pārsūdzētajā spriedumā.

38 Turklāt, runājot par prasību, ka strīdīgajam lēmumam *Scheucher-Fleisch* u.c. ir jāskar tieši, Austrijas Republika norāda, ka šis lēmums obligāti neliecina par to, ka *AMA Marketing* apstiprināja pieteikumus par attiecīgajiem reklāmas pasākumiem un ka šie pasākumi tika piešķirti, vienīgi pamatojoties uz individuālu lēmumu. Līdz ar to ne vispārpiemērojamie pasākumi, kuros ietilpst *AMA-Gesetz 1992*, ne arī strīdīgais lēmums *Scheucher-Fleisch* u.c nebija skāruši tieši. Turklāt pēc minētās dalībvalsts domām *Scheucher-Fleisch* u.c. bija brīvprātīgi nolēmuši atteikties no minētajiem pasākumiem.

39 *Scheucher-Fleisch* u.c. nepiekrīt apelācijas sūdzības pirmā pamata pirmajai daļai.

— Tiesas vērtējums

40 Kā Tiesa norādījusi savā 2011. gada 24. maija spriedumā lietā C-83/09 P Komisija/*Kronoply* un *Kronotex* (Krājums, I-4441. lpp.), Regulas Nr. 659/1999 4. pantā ir ieviests paziņoto atbalsta pasākumu iepriekšējas izskatīšanas posms, kura mērķis ir ļaut Komisijai izveidot pirmo viedokli par attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Šī posma beigās Komisija konstatē, ka šis pasākums vai nu nav uzskatāms par atbalstu, vai arī ietilpst EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Pēdējā minētajā gadījumā minētais pasākums var neradīt šaubas attiecībā uz tā saderību ar kopējo tirgu vai — tieši otrādi — radīt (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, 43. punkts).

41 Ja pēc iepriekšējas izskatīšanas Komisija konstatē, ka paziņotais pasākums — ciktāl tas ietilpst EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā — nerada šaubas par tā saderību ar kopējo tirgu, tā saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punktu pieņem lēmumu necelt iebildumus (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, 44. punkts).

42 Ja Komisija pieņem lēmumu necelt iebildumus, tā ne tikai atzīst pasākumu par saderīgu ar kopējo tirgu, bet arī netieši atsakās uzsākt EKL 88. panta 2. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, 45. punkts).

43 Lēmuma necelt iebildumus, kas ir pamatots ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punktu, tiesiskums ir atkarīgs no tā, vai pastāv šaubas par atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Tā kā šādu šaubu gadījumā ir jāuzsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra, kurā var piedalīties Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktā minētās ieinteresētās personas, ir jāuzskata, ka jebkuru ieinteresēto personu šīs pēdējās minētās tiesību normas izpratnē šāds lēmums skar tieši un individuāli (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, 47. punkts).

44 Personas, uz kurām attiecas EKL 88. panta 2. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā paredzētās procesuālās garantijas, var panākt, ka tās tiek ievērotas, tikai tad, ja tām ir iespēja lēmumu necelt iebildumus apstrīdēt Savienības tiesā, un tātad "ieinteresētās personas" statuss Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē, kas saistīts ar prasības konkrēto priekšmetu, ir pietiekams, lai saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu individualizētu prasītāju, kurš apstrīd lēmumu necelt iebildumus (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, 47. un 48. punkts).

45 Šajā gadījumā, pirmkārt, no pārsūdzētā sprieduma 10. punkta izriet, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. ar savām prasībām vēlējās panākt lēmuma necelt iebildumus, kas pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punktu, atcelšanu. Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 53. punktā Vispārējā tiesa būtībā secināja, ka šie prasītāji ir jāuzskata par ieinteresētajām personām Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē.

46 No tā — pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika un Komisija — izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot par pieņemamu prasību atcelt strīdīgo lēmumu.

47 Ir skaidrs, kā tas arī izriet no pārsūdzētā sprieduma 47.–49., 60. un 61. punkta, ka papildus pamatam, kurš vērsts uz to, lai nodrošinātu prasītājiem no EKL 88. panta 2. punkta izrietošās procesuālās tiesības, *Scheucher-Fleisch* u.c. ir izvirzījuši arī pamatus, kas attiecas uz strīdīgā lēmuma pamatotību, un ka Vispārējā tiesa konstatēja, ka šie lietas dalībnieki nav pierādījuši, ka atbalsts, kas ir strīdīgā lēmuma priekšmets, būtu būtiski ietekmējis to stāvokli tirgū.

48 Tomēr no pārsūdzētā sprieduma 64. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa šos pamatus bija izvērtējusi vienīgi, lai noteiktu, vai bija pārkāptas procesuālās tiesības, kas *Scheucher-Fleisch* u.c. izriet no EKL 88. panta 2. punkta. Šajā nolūkā Vispārējā tiesa izvērtēja lietas dalībnieku argumentus pēc būtības, lai pārbaudītu, vai ar šiem argumentiem varēja apstiprināt *Scheucher-Fleisch* u.c īpaši izvirzīto pamatu attiecībā uz to, ka pastāv nopietnas grūtības, kas pamato šajā tiesību normā paredzētās procedūras uzsākšanu.

49 Šajā ziņā, lai gan šie argumenti pēc būtības gala rezultātā netika izmantoti, kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 88. punkta, nevar pamatoti apgalvot, ka, šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa būtu grozījusi prasības atcelt tiesību aktu priekšmetu.

50 Ja prasītājs lūdz atcelt lēmumu necelt iebildumus, tas galvenokārt apstrīd to, ka Komisijas lēmums par attiecīgo atbalstu ticis pieņemts, šai iestādei neuzsākot oficiālo izmeklēšanas procedūru, tādējādi pārkāpjot tā procesuālās tiesības. Lai tiktu apmierināta prasītāja prasība atcelt tiesību aktu, tas var izvirzīt jebkādu pamatu, lai pierādītu, ka Komisijai, izskatot tās rīcībā esošo informāciju un pierādījumus paziņotā pasākuma iepriekšējas izskatīšanas posmā, bija jārodas šaubām par tā saderību ar kopējo tirgu. Šādu argumentu izmantošanas dēļ tomēr nevar tikt grozīts prasības priekšmets, nedz mainīti tās pieņemamības nosacījumi. Tieši otrādi, tas, ka pastāv šaubas par šo saderību, ir tieši tas pierādījums, kas ir jāiesniedz, lai pierādītu, ka Komisijai bija

jāuzsāk EKL 88. panta 2. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā paredzētā oficiālā izmeklēšanas procedūra (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, 59. punkts).

51 Līdz ar to apelācijas sūdzības pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata otro daļu

— Lietas dalībnieku argumenti

52 Austrijas Republika apgalvo, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. nav ieinteresētās personas EKL 88. panta 2. punkta un Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē. Saskaņā ar šīs dalībvalsts viedokli attiecīgais atbalsts *Scheucher-Fleisch* u.c. ietekmēja tikai potenciāli un netieši, ko tie turklāt ir atzinuši.

53 Šajā ziņā Komisija norāda, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. savā prasības pieteikumā ir apstiprinājuši, ka vienīgi mazumtirgotāji bija *AMA* pasākumu saņēmēji, kas pēc Komisijas domām liecināja par to, ka strīdīgais lēmums prasītājus neskāra tieši, jo Komisijas atļautais atbalsts tieši neietekmēja prasītāju tiesisko situāciju, bet gan drīzāk izraisīja vienīgi ekonomiska rakstura sekas.

54 Turklāt pēc Komisijas domām apgalvojums, kas minēts pārsūdzētajā spriedumā un saskaņā ar kuru attiecīgā atbalsta saņēmēji ir visi tie uzņēmumi, kuri ietilpst ražošanas un izplatīšanas ķēdē, kas raksturīga "AMA" marķējumiem, nav precīzs, ņemot vērā, ka *AMA* veikto pasākumu saņēmēji ir arī tie uzņēmumi, kas neizmanto kvalitātes zīmi, tostarp *Scheucher-Fleisch* u.c.

55 *Scheucher-Fleisch* u.c. nepiekrīt arī apelācijas sūdzības pirmā pamata otrajai daļai.

Tiesas vērtējums

56 Pirmā pamata otrā daļa, saskaņā ar kuru *Scheucher-Fleisch* u.c. nevar uzskatīt par ieinteresētajām personām Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē, būtībā no jauna apspriež Vispārējās tiesas veikto faktu novērtējumu, kā arī Vispārējā tiesā iesniegto pierādījumu pierādījuma spēku.

57 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no EKL 225. panta un Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka Vispārējā tiesa ir vienīgā instance, kas ir tiesīga, no vienas puses, konstatēt faktus, izņemot gadījumu, kad šo konstatāciju materiālā neprecizitāte izriet no šai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, un, no otras puses, veikt šo faktu vērtējumu. Ja Vispārējā tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, tad Tiesa saskaņā ar EKL 225. pantu ir kompetenta pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un tiesiskās sekas, kuras ir paredzējusi Vispārējā tiesa (skat. 2008. gada 22. decembra spriedumu lietā C-487/06 P *British Aggregates*/Komisija, Krājums, I-10515. lpp., 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 Tomēr Tiesas kompetencē nav konstatēt faktus vai pārbaudīt pierādījumus, ko Vispārējā tiesa ir pieņēmusi šo faktu pamatojumam. Ja šie pierādījumi ir atbilstoši iegūti un ir ievēroti vispārīgie tiesību principi un procesuālie noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu, iesniegto pierādījumu izvērtējums ir jāveic Vispārējai tiesai pašai. Līdz ar to šis izvērtējums, ja vien nav sagrozīta pati pierādījumu jēga, nav tiesību jautājums, kas jāpārbauda Tiesai (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *British Aggregates*/Komisija, 97. punkts).

59 Turklāt ir jāatgādina, ka sagrozīšanai acīmredzami ir jāizriet no lietas materiāliem, no jauna neizvērtējot faktus un pierādījumus (skat. 2010. gada 2. septembra spriedumu lietā C-399/08 P Komisija/*Deutsche Post*, Krājums, I-7831. lpp., 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 Šajā gadījumā, pirmkārt, Austrijas Republika un Komisija nav tieši izvirzījušas tādu pierādījumu sagrozīšanu, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 53. punktā minēto secinājumu, saskaņā ar kuru *Scheucher-Fleisch* u.c. bija uzņēmumi, kas specializējušies dzīvnieku nokaušanā un sadalīšanā, un bija konkurenti tiem uzņēmumiem, kas bija attiecīgā atbalsta saņēmēji, un darbojās tajā pašā ģeogrāfiskajā tirgū, līdz ar to būdami "ieinteresētās personas" Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē.

61 Otrkārt, no pārsūdzētā sprieduma 51.–53. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa šo secinājumu vispirms balstīja uz strīdīgā lēmuma apsvērumiem, pēc tam uz attiecīgā atbalsta analīzi un visbeidzot uz prasības atcelt tiesību aktu ar rakstveida atbildi sniegtajiem precizējumiem.

62 Līdz ar to, pat pieņemot, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. savā prasības pieteikumā ir apstiprinājuši, ka vienīgi mazumtirgotāji — izņemot kautuves — bija attiecīgā atbalsta saņēmēji, ir jānorāda, pirmkārt, ka tie procedūras gaitā šo informāciju tika grozījuši un,

otrkārt, ka Vispārējās tiesas secinājums bija balstīts ne tikai uz *Scheucher-Fleisch* u.c. paziņojumu, bet arī uz strīdīgo lēmumu, kā arī uz attiecīgā atbalsta analīzi — pierādījums, ko ne Austrijas Republika, ne arī Komisija netika apstrīdējušas.

63 Šādos apstākļos Vispārējai tiesai nevar pamatoti pārmest, ka tā būtu sagrozījusi šīs lietas faktiskos apstākļus, kas attiecas uz *Scheucher-Fleisch* u.c. kvalificēšanu par "ieinteresēto personu" Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē.

64 Līdz ar to pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota.

65 Tātad no minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida pilnībā.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

66 Ar savu otro pamatu Austrijas Republika, kuru atbalsta Komisija, apgalvo, ka ar pārsūdzēto spriedumu ir pārkāpts EKL 88. panta 2. punkts, ciktāl tajā bija secināts, ka attiecīgā atbalsta saderības ar kopējo tirgu izvērtēšana radīja nopietnas grūtības, kuru

dēļ Komisijai vajadzēja uzsākt minētajā tiesību normā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru.

67 Minētā dalībvalsts pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pamatojusies vienīgi uz *AMA-Gesetz 1992* 21.a panta 1) punktu un nav ņēmusi vērā citus faktiskos un tiesiskos apstākļus, kurus bija apskatījusi Komisija, it īpaši apstākli, ka strīdīgais lēmums attiecās vienīgi uz pasākumiem pēc 2002. gada 26. septembra un ka tajā laikā spēkā esošajos *AMA* noteikumos bija atļauts šos pasākumus piemērot visiem Eiropas Savienības izcelsmes produktiem.

68 Komisija piebilst, ka pārsūdzētajā spriedumā tai tiek pārmests, ka tā nav pārbaudījusi *AMA* noteikumu, kurus Austrijas Republika ir grozījusi un kas stājušies spēkā 2002. gada 26. septembrī, tiesiskumu. Šī iestāde apgalvo, ka tā strīdīgo lēmumu tika pieņēmusi plašās rīcības brīvības, kas tai ir šajā jomā, ietvaros, kā arī pamatojoties uz Austrijas iestāžu solījumiem, ka strīdīgajam atbalstam tiks piemēroti tikai šie grozītie noteikumi, nevis *AMA-Gesetz 1992* 21.a panta 1) punkts. Turklāt Komisijas uzdevums, pēc tās domām, galvenokārt ir ekonomiska un sociāla rakstura un tai nav pilnvaru pārbaudīt paziņoto pasākumu tiesiskumu atbilstoši valsts tiesībām.

69 *Scheucher-Fleisch* u.c. nepiekrīt šim pamatam, apgalvojot, ka attiecīgā atbalsta saderības ar kopējo tirgu izvērtēšana šajā gadījumā radīja nopietnas grūtības, kuru dēļ Komisijai vajadzēja uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo procedūru.

Tiesas vērtējums

70 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra ir nepieciešama, ja Komisijai ir nopietnas grūtības izvērtēt, vai atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Tādējādi Komisija, lai pieņemtu atbalstam labvēlīgu lēmumu, var īstenot EKL 88. panta 3. punktā noteikto iepriekšējās izskatīšanas stadiju

tikai tad, ja tā, veicot pirmo novērtēšanu, var pārliecināties, ka šis atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Turpretī, ja, veicot šo pirmo novērtēšanu, Komisija izdara pretēju slēdzienu vai pat nav varējusi pārvarēt visas grūtības, kas radušās, izvērtējot šā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, Komisijai ir pienākums uzklausīt visus vajadzīgos viedokļus un šajā sakarā uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru (skat. 2009. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-431/07 P *Bouygues* un *Bouygues Télécom*/Komisija, Krājums, I-2665. lpp., 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

71 Jēdzienam nopietnas grūtības ir objektīvs raksturs, un šādu grūtību pastāvēšana ir jāpārbauda, ne tikai ņemot vērā apstrīdētā akta pieņemšanas apstākļus, bet arī novērtējumu, uz kuru ir balstījusies Komisija (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bouygues* un *Bouygues Télécom*/Komisija, 63. punkts).

72 No tā izriet, kā arī atgādināts šī sprieduma 43. un 50. punktā, ka lēmuma necelt iebildumus, kas ir pamatots ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punktu, tiesiskums ir atkarīgs no tā, vai Komisijai, izskatot tās rīcībā esošo informāciju un pierādījumus paziņotā pasākuma iepriekšējas izskatīšanas posmā, objektīvi vajadzēja rasties šaubām par tā saderību ar kopējo tirgu, ņemot vērā, ka šādu šaubu gadījumā ir jāuzsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra, kurā var piedalīties minētās regulas 1. panta h) punktā minētās ieinteresētās personas.

73 Šajā gadījumā vispirms ir jānorāda, ka, pretēji Austrijas Republikas apgalvotajam, pārsūdzētajā spriedumā netika bez ievērības atstāts apstāklis, ka strīdīgais lēmums attiecās vienīgi uz pasākumiem pēc 2002. gada 26. septembra un ka tajā laikā spēkā esošajos *AMA* noteikumos bija atļauts šos pasākumus piemērot visiem Savienības izcelsmes produktiem.

74 Patiesībā no pārsūdzētā sprieduma 79.–83. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ne tikai ir ņēmusi vērā šos divus faktus, bet arī apstākli, ka Austrijas iestādes bija apsolījušas Komisijai pielāgot *AMA-Gesetz 1992* 21.a panta 1) punktu, kas tika izdarīts 2007. gada 1. jūlijā, vai vēl arī to apstākli, ka šajā likumā bija paredzēti citi mārketinga pasākumi, neattiecinot tos tikai uz valsts produktiem.

75 Tomēr, kā tas arī izriet no pārsūdzētā sprieduma 84.–87. punkta, Vispārējā tiesa atzina, ka ar visiem šiem apstākļiem nepietiek, lai nospriestu, ka *AMA-Gesetz 1992* 21.a panta 1) punktā noteiktie pasākumi, kas attiecināti vienīgi uz valsts izcelsmes produktiem, nerada šaubas par attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, un līdz ar to, lai Komisija būtu atbrīvota no sava pienākuma uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, piemērojot Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu.

76 Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

77 Šajā ziņā nevar pamatoti apgalvot, ka šaubas attiecībā uz šo ierobežojumu, kas bija ietverts *AMA-Gesetz 1992*, bija jānoraida, ņemot vērā *AMA* noteikumu stāšanos spēkā no 2002. gada 26. septembra un Austrijas iestāžu solījumus par to, ka attiecīgajam atbalstam tiks piemēroti vienīgi šie noteikumi.

78 Patiesībā ir skaidrs, ka attiecīgā pasākuma iepriekšējas izskatīšanas posmā pastāvēja pretrunas starp pamata likumu, kas reglamentēja šo pasākumu, proti, *AMA-Gesetz 1992*, no vienas puses, un tā piemērošanas noteikumiem, proti, *AMA* noteikumiem, no otras puses. Ja pirmajā minētajā bija ietverts ierobežojums, kas radīja šaubas par attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, proti, attiecinot pasākumu tikai uz valsts izcelsmes produktiem, tad otrajā minētajā šāds ierobežojums nebija paredzēts.

79 Tātad attiecīgā atbalsta saderību vai nesaderību varēja tieši ietekmēt šīs pretrunas valsts tiesību līmenī, jo attiecīgā pasākuma piemērošanas joma radikāli atšķīrās atkarībā no tā, vai tiktu piemērots *AMA-Gesetz 1992* vai *AMA* noteikumi.

80 Šādos apstākļos minētās pretrunas varēja objektīvi radīt šaubas par attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu un tas tā bija, lai gan bija Austrijas iestāžu solījumi, ka attiecīgajam atbalstam tiks piemēroti vienīgi šie noteikumi.

81 Patiesībā šāds solījums nepadarīja juridiski neiespējamu *AMA-Gesetz 1992* un tātad arī ierobežojuma, no kura varēja izrietēt attiecīgā atbalsta nesaderība ar kopējo tirgu, piemērošanu. Runājot par pamata likumu, "AMA" marķējumus, ko Austrijas iestādes bija piešķīrušas, neievērojot šajā likumā paredzēto ierobežojumu, *a priori* veiksmīgi varēja apstrīdēt valsts tiesās saskaņā ar tiesību normu hierarhijas principu.

82 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar to, ko Tiesa procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi ir pastāvīgi spriedusi līdzīgos gadījumos, valsts tiesību akta nesaderību ar Savienības tiesību normām var pilnībā novērst tikai ar tādām saistošām valsts tiesību normām, kam ir tāds pats juridiskais spēks kā normām, kas būtu jāgroza, un administratīvie noteikumi vien neesot uzskatāmi par pienākumu, kas izriet no Savienības tiesībām, pienācīgu izpildi (šajā ziņā skat. 1997. gada 13. marta spriedumu lietā C-197/96 Komisija/Francija, *Recueil*, I-1489. lpp., 14. punkts, un 2000. gada 9. marta spriedumu lietā C-358/98 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-1255. lpp., 17. punkts).

83 No tā izriet, ka Komisijas apgalvojums, saskaņā ar kuru tās lēmums tika pieņemts plašās rīcības brīvības, kas tai ir šajā jomā, ietvaros, kā arī saskaņā ar kuru tās uzdevumam ir galvenokārt ekonomisks un sociāls raksturs, kura dēļ tai nav pilnvaru pārbaudīt paziņoto pasākumu tiesiskumu atbilstoši valsts tiesībām, nav pamatots.

84 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka, lai arī valsts atbalsta jomā Komisijai ir plaša rīcības brīvība, kuras īstenošana prasa veikt ekonomiska rakstura novērtējumu Eiropas Savienības kontekstā, šī plašā rīcības brīvība nenozīmē, ka Savienības tiesai nav jāpārbauda Komisijas sniegtā ekonomiska rakstura informācijas interpretācija (skat. 2010. gada 2. septembra spriedumu lietā C-290/07 P Komisija/*Scott*, Krājums, I-7763. lpp., 64. punkts), kā arī *a fortiori* nav jāpārbauda tāda jautājuma interpretācija, kas attiecas uz pretrunas starp pamata likumu un tā īstenošanas noteikumiem izraisītajām sekām — līdzīga pārbaude, kurai ir tīri juridisks raksturs.

85 Otrkārt, ja Komisijai nav jāizsakās par sakarību valsts tiesībās starp *AMA* noteikumiem un *AMA-Gesetz 1992*, tai tomēr ir pienākums ņemt vērā iespējamās nesaskaņas starp diviem valsts tiesību aktiem, it īpaši, ja no tiem izriet, ka atbalsta shēma ietver tādu ierobežojumu kā minētā likuma 21.a panta 1) punktā paredzētais, kas rada būtiskas šaubas par tā saderību ar kopējo tirgu.

86 Turklāt ne nesaskaņas starp *AMA-Gesezt 1992* un *AMA* noteikumiem, ne arī Austrijas iestāžu solījums apliecināt, ka šajā likumā paredzētais ierobežojums nav piemērojams, nav minēts strīdīgajā lēmumā, kura 46., 52. un 66. punktā ir vienīgi apstiprināts, ka ierobežojums attiecībā uz produkta izcelsmi kopš 2002. gada 26. septembra vairs nepastāv.

87 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo, ceturto un piekto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

88 Ar savu trešo pamatu Austrijas Republika, kuru atbalsta Komisija, pārmet, ka pārsūdzētajā spriedumā pārkāpti noteikumi, kas reglamentē pierādīšanas pienākumu un kuri izriet no EKL 88. panta 2. punkta un 230. panta ceturtās daļas, jo šajā spriedumā nav ņemts vērā apstāklis, ka *Scheucher-Fleisch* u.c netika pierādījuši ne savu ieinteresēto personu statusu, ne arī to, ka būtu pastāvējušas nopietnas grūtības izvērtēt attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

89 Pēc Komisijas domām Vispārējā tiesa ne tikai ir ignorējusi *Scheucher-Fleisch* u.c. apgalvojumu, saskaņā ar kuru vienīgi mazumtirgotāji bija *AMA* pasākumu saņēmēji, kas *a contrario* nozīmē, ka minētie lietas dalībnieki šos pasākumus nesaņēma, bet tā arī tika sniegusi *Scheucher-Fleisch* u.c. iespēju pamatot savu ieinteresēto personu statusu ar to jautājumu palīdzību, kas tiem tika nosūtīti. Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa esot ietekmējusi savas izmeklēšanas rezultātu.

90 Savā ceturtajā pamatā minētā dalībvalsts, ko tāpat atbalsta Komisija, uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu, kas Vispārējai

tiesai izriet no tās Reglamenta 81. panta. Pēc Austrijas Republikas domām, šāds pārkāpums izriet it īpaši no pretrunīgā pamatojuma, ko ietver pārsūdzētais spriedums, un no apelācijas sūdzības pirmajā un otrajā pamatā minēto *AMA* noteikumu analīzes trūkuma. Komisija no savas puses apgalvo, ka, kaut arī strīdīgā lēmuma atcelšana ar pārsūdzēto spriedumu šķietami bija pamatota ar pretrunām starp *AMA-Gesetz 1992* un *AMA* noteikumiem, šajā spriedumā vajadzēja izvērtēt, vai šīs pretrunas patiesi varēja izraisīt strīdīgā lēmuma atcelšanu. Pēc Komisijas domām, ir acīmredzams, ka tās vērtējums attiecībā uz aplūkoto atbalstu būtu bijis tāds pats arī tad, ja tā būtu uzsākusi oficiālo izmeklēšanas procedūru. Turklāt Komisija norāda, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru tai ir pienākums ievērot pienācīgu rūpību un ņemt vērā dalībvalstu intereses nekavējoties būt informētām šajā jomā.

91 Ar savu piekto pamatu Austrijas Republika, kuru atbalsta Komisija, pārmet, ka pārsūdzētajā spriedumā esot pārkāpts Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pants, jo Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes neesot ievākusi izšķirošo informāciju par *Scheucher-Fleisch* u.c. tiesībām celt prasību un *AMA-Gesetz 1992* 21.a panta 1) punkta ietekmes neesamību.

92 *Scheucher-Fleisch* u.c. nepiekrīt nevienam no šiem pamatiem. It īpaši attiecībā uz piekto pamatu tie norāda, ka tie nepiekrīt pārsūdzētajā spriedumā izdarītajam secinājumam, saskaņā ar kuru tie neesot pierādījuši, ka atbalsts, kas ir strīdīgā lēmuma priekšmets, būtu tos būtiski ietekmējis. Patiesībā pēc šo lietas dalībnieku domām "AMA" marķējuma saņēmēji bija tie konkurenti, kuru piedāvājums šādā veidā tika atbalstīts, lai gan pašiem minētajiem prasītajiem un to klientiem savu reklāmu vajadzēja finansēt no saviem līdzekļiem. *Scheucher-Fleisch* u.c. apgalvo, ka no tā izriet, ka strīdīgais lēmums tos ietekmēja divkārši, jo uz tiem attiecās, pirmkārt, šī atbalsta finansiālais slogs un, otrkārt, neizdevīgie konkurences apstākļi. Rezumējot iepriekš teikto, pēc *Scheucher-Fleisch* u.c., domām tie nevarēja izmantot atbalsta pasākumu, tajā pašā laikā tiem saistībā ar to vajadzēja veikt iemaksas, kā arī pašiem finansēt savu reklāmu.

Tiesas vērtējums

93 Ar šo trešo, ceturto un piekto pamatu, kas aplūkojami kopā, Austrijas Republika un Komisija pārmet Vispārējai tiesai, pirmkārt, ka tā nav ievērojusi pierādīšanas pienākumu un pēc savas ierosmes nav ievākusi izšķirošo informāciju lietā, kā arī ietekmējusi savas izmeklēšanas rezultātu un, otrkārt, ka tā nav pamatojusi pārsūdzēto spriedumu. Turklāt *Scheucher-Fleisch* u.c. kritizē pārsūdzēto spriedumu, jo tajā nav ņemts vērā, ka strīdīgais lēmums būtiski ietekmēja *Scheucher-Fleisch* u.c.

94 Vispirms ir jānorāda, ka, lai gan *Scheucher-Fleisch* u.c. savā atbildē uz piekto pamatu kritizē pārsūdzētā sprieduma daļu, tie nav lūguši ne šī sprieduma daļēju atcelšanu, ne arī to, lai Tiesa vai nu pati pieņem galīgo nolēmumu par šo sprieduma daļu, vai arī nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pati izlemj par šo jautājumu.

95 Līdz ar to, tā kā minētā kritika netika izvirzīta, lai atbalstītu *Scheucher-Fleisch* u.c. atbildes rakstā uz apelāciju ietvertos prasījumus, apelācija pretprasības veidā nepastāv.

96 Attiecībā uz trešo un piekto pamatu, ciktāl ir norādīts, ka Vispārējai tiesai nevajadzēja noteikt procesa organizatoriskos pasākumus, ne arī uzdot lietas dalībniekiem jautājumus saistībā ar *Scheucher-Fleisch* u.c ieinteresēto personu statusu, ir jānorāda, ka atbilstoši tam, kas tika atgādināts šī sprieduma 43. punktā, tas, vai personai ir ieinteresētās personas statuss, var būt izšķirošais faktors — kā tas ir šajā gadījumā — tam, vai tās prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama.

97 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kritērijs, kas fiziskas vai juridiskas personas celtas prasības par lēmumu, kuras adresāts tā nav, pieņemamības atzīšanai izvirza EKL 230. panta ceturtajā daļā paredzēto nosacījumu, ka šis lēmums šo personu skar tieši un individuāli, ir absolūts šķērslis tiesas procesam, ko Kopienu tiesas jebkurā brīdī var izvērtēt pat pēc savas ierosmes (2009. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-362/06 P *Sahlstedt* u.c./Komisija, Krājums, I-2903. lpp., 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

98 Līdz ar to Vispārējai tiesai nevar pārmest, ka tā pēc savas ierosmes ir noteikusi pasākumus, lai iegūtu informāciju par *Scheucher-Fleisch* u.c. kā ieinteresēto personu statusu, jo tā šādi ir rīkojusies izvērtējot, vai pastāv absolūts šķērslis tiesas procesam.

99 Turklāt ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā izskata. To, vai pierādījumi ir pārliecinoši, izvērtē vienīgi Vispārējā tiesa pati, un uz to netiek attiecināta pārbaude Tiesā apelācijas tiesvedībā, izņemot Vispārējā tiesā iesniegto pierādījumu sagrozīšanas gadījumā vai tad, ja Vispārējās tiesas veikto konstatāciju būtiska neprecizitāte izriet no lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem (skat. 2009. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-385/07 P *Der Grüne Punkt-Duales System Deutschland*/Komisija, Krājums, I-6155. lpp., 163. punkts un tajā minētā judikatūra).

100 Līdz ar to Vispārējai tiesai nevar pārmest, ka pirms tiesas sēdes un tās laikā tā ir uzdevusi lietas dalībniekiem virkni detalizētu jautājumu, lai papildinātu tās rīcībā esošo informāciju, un izdarījusi atsevišķus secinājumus no lietas dalībnieku atbildēm uz šiem jautājumiem, kuras tie snieguši savos likumīgi izvirzītajos pamatos. Tāpat arī Austrijas Republika un Komisija apelācijas tiesvedības stadijā Vispārējai tiesai nevar pārmest, ka tā nav noteikusi citus organizatoriskus pasākumus, kurus tās tai netika lūgušas noteikt tiesvedībā Vispārējā tiesā, ņemot vērā, ka Austrijas Republika tajā nepiedalījās un ka tās tos precīzi neapraksta šajā tiesvedībā Tiesā.

101 No tā izriet, ka Austrijas Republika un Komisija Vispārējai tiesai nevar pamatoti pārmest, ka tā būtu pārkāpusi noteikumus, kas reglamentē pierādīšanas pienākumu, ne arī ka tā būtu nepamatoti ietekmējusi lietas izmeklēšanu, ne arī ka tā nebūtu pienācīgi papildinājusi tās rīcībā esošo informāciju.

102 Būtībā šie argumenti no jauna aplūko Vispārējās tiesas veikto to faktu novērtējumu, kuri attiecas uz *Scheucher-Fleisch* u.c. "ieinteresētās personas" statusu EKL 88. panta 2. punkta izpratnē vai arī nopietnu grūtību izvērtēt attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu esamību.

103 Trešais un piektais pamats, izvirzot šādus jautājumus, šīs apelācijas sūdzības kontekstā ir nepieņemams. Katrā ziņā tiem trūkst pamatojuma, ņemot vērā iemeslus, kas atspoguļoti, atbildot uz pirmo un otro pamatu.

104 Saistībā ar ceturto pamatu ir jāatgādina, ka attiecībā uz Vispārējās tiesas pienākumu norādīt pamatojumu, kas izriet no Tiesas Statūtu 36. panta un 53. panta pirmās daļas, tai nav pienākuma izsmeļoši vienu pēc otra izklāstīt visus lietas dalībnieku izteiktos argumentus. Tādējādi pamatojums var būt netiešs ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kuru dēļ tikuši veikti attiecīgie pasākumi, un Tiesai — gūt pietiekamu informāciju pārbaudes veikšanai (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bouygues* un *Bouygues Télécom*/Komisija, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

105 Šajā gadījumā Austrijas Republikas izvirzītie argumenti attiecas uz jautājumiem, kas ir apelācijas sūdzības pirmā un otrā pamata priekšmets, un līdz ar to tie ir jānoraida to iemeslu dēļ, kas norādīti, atbildot uz šiem pamatiem.

106 It īpaši saistībā ar argumentu par pārsūdzētā sprieduma pamatojuma iespējami pretrunīgo raksturu ir jāuzsver, ka saskaņā ar šī sprieduma 50. punktā minēto judikatūru prasītājs, kuru — ņemot vērā tā "ieinteresētās personas" statusu EKL 88. panta 2. punkta izpratnē — tieši un individuāli skar Komisijas lēmums, var izvirzīt jebkādu pamatu, lai pierādītu, ka šai iestādei bija jārodas nopietnām šaubām par atbalsta pasākuma saderību ar kopējo tirgu un ka līdz ar to tai vajadzēja uzsākt minētajā tiesību normā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru. Līdz ar to apstāklis, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi pamatus, kas attiecas uz strīdīgā lēmuma pamatotību, lai noteiktu, vai *Scheucher-Fleisch* u.c. procesuālās tiesības bija pārkāptas, nav nesaderīgs ar tās pārsūdzētā sprieduma 60. un 61. punktā izdarīto secinājumu, saskaņā ar kuru tie nebija pierādījuši, ka atbalsts, kas ir strīdīgā lēmuma priekšmets, varēja būtiski ietekmēt to stāvokli tirgū.

107 Tāpat ir jānoraida arī Komisijas izvirzītais arguments, ar kuru tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā trūkst pamatojuma, jo Vispārējā tiesa, pirmkārt, neesot pārbaudījusi, vai pretrunām starp *AMA-Gesetz 1992* un *AMA* noteikumiem vajadzēja izraisīt strīdīgā lēmuma atcelšanu, un, otrkārt, tādēļ, ka tā neesot konstatējusi, ka lēmumā ietvertais Komisijas vērtējums būtu bijis tāds pats arī tad, ja tā būtu uzsākusi oficiālo izmeklēšanas procedūru.

108 Patiesībā ir jāatgādina, ka prasības atcelt tiesību aktu priekšmets bija lēmums necelt iebildumus saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu.

109 Kā tas atgādināts šī sprieduma 40.–42. punktā, iepriekšējas izskatīšanas procedūras, kuras rezultātā tiek pieņemts šāds lēmums, mērķis ir ļaut Komisijai izveidot pirmo viedokli par attiecīgā atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Līdz ar to Vispārējai tiesai nevajadzētu iejaukties Komisijas kompetencē, nolemjot, ka Komisijas vērtējums būtu bijis tāds pats arī tad, ja tā būtu uzsākusi oficiālo izmeklēšanas procedūru.

110 Turklāt, ņemot vērā, ka ar nopietnām šaubām par atbalsta pasākuma saderību ar kopējo tirgu pietiek, lai Komisijai būtu pienākums uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, Vispārējai tiesai pārsūdzētajā spriedumā nevajadzēja paskaidrot iemeslus, kādēļ pretrunām, ko tā bija atklājusi starp *AMA-Gesetz 1992* un *AMA* noteikumiem, vajadzēja izraisīt strīdīgā lēmuma atcelšanu.

111 Patiesībā Tiesai jau ir bijusi iespēja atzīt, ka lēmumā necelt iebildumus saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu, kas tiek pieņemts īsā termiņā, ir jāizklāsta vienīgi iemesli, kuru dēļ Komisija uzskata, ka tai nav nopietnu grūtību novērtēt attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu un ka pat īss šī lēmuma pamatojums ir jāuzskata par pietiekamu, ņemot vērā LESD 253. pantā paredzēto prasību norādīt pamatojumu, ja tajā tomēr skaidri un neapšaubāmi ir norādīti iemesli, kuru dēļ Komisija uzskatīja, ka tai nav šādu šaubu, jo jautājums par šī pamatojuma pamatotību nav saistīts ar šo prasību (skat. 2008. gada 22. decembra spriedumu lietā C-333/07 *Régie Networks*, Krājums, I-10807. lpp., 65., 70. un 71. punkts).

112 Līdz ar to nevar pārmest, ka pārsūdzētajā spriedumā šajā ziņā nav norādīts pamatojums, jo jautājums par to, vai novērtējums saistībā ar atbalsta saderību būtu vai nebūtu bijis tāds pats pēc oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas, nav saistīts ar šo prasību norādīt pamatojumu.

113 Līdz ar to trešais, ceturtais un piektais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemami un daļēji nepamatoti.

114 Līdz ar to pamata apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā.

Par pretapelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

115 Argumenta, saskaņā ar kuru strīdīgais lēmums nebija tieši un individuāli skāris *Scheucher-Fleisch* u.c., atbalstam Komisija savā atbildes rakstā uz apelāciju izvirza apstākli, ka attiecīgās iemaksas nebija tā atbalsta daļa, kurš bija atļauts ar šo lēmumu.

116 Šajā ziņā Komisija norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pamatots apstāklis, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. strīdīgais lēmums bija skāris tieši, ņemot vērā to pienākumu veikt iemaksas *AMA*. Pēc Komisijas domām, no Tiesas judikatūras, it īpaši no 2005. gada 27. oktobra sprieduma apvienotajās lietās no C-266/04 līdz C-270/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04 *Distribution Casino France* u.c. (Krājums, I-9481. lpp.), izriet, ka nodokļi neietilpst ar valsts atbalstu saistīto Savienības tiesību noteikumu piemērošanas jomā, ja vien tie nav atbalsta pasākuma finansēšanas veids, kas ir daļa no šī pasākuma dēļ pastāvošās ciešās saiknes starp nodokli un atbalstu tādā ziņā, ka nodokļa ieņēmumi noteikti tiek izlietoti atbalsta finansēšanai.

117 Pēc Komisijas domām, pārsūdzētajā spriedumā šajā ziņā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo *AMA* sistēmā nepastāv nekāda saikne starp iemaksām un piešķirtā atbalsta summu, kā *Verwaltungsgerichtshof* [Administratīvā tiesa] jau vairākkārt konstatējusi.

118 Līdz ar to Komisija uzskata, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. celtā prasība ir jāatzīst par nepieņemamu.

119 Austrijas Republika piekrīt Komisijas argumentācijai un norāda, ka ciešās saiknes neesamību šajā gadījumā apstiprina apstāklis, ka *AMA* finansētos pasākumus nav iespējams aprēķināt, pamatojoties uz dažādajiem saņēmējiem, un ka pasākumi tika piemēroti neatkarīgi no ieņēmumiem, kas gūti no iemaksām.

120 Šajā ziņā minētā dalībvalsts uzsver, ka saskaņā ar *AMA-Gesetz 1992* 21.j panta 1. punktu iemaksu mērķis ir nosegt *AMA* administratīvās izmaksas, kas saistītas ar šo iemaksu iekasēšanu, un tās jāattiecina arī uz pasākumiem, kas minēti šī likuma 21.a pantā.

121 *Scheucher-Fleisch* u.c. norāda, ka šis ir jauns pamats, kurš netika izvirzīts ne Vispārējā tiesā, ne arī apelācijas tiesvedības laikā. Pēc šo lietas dalībnieku domām *AMA* lauksaimniecības mārketinga sistēmā — saskaņā ar judikatūru, ko Komisija minējusi sava pamata atbalstam, — pastāv cieša saikne starp iemaksām un attiecīgo atbalstu, ņemot vērā to, ka iemaksas, kas tika veiktas *AMA*, bija vienīgais līdzeklis, kas bija tās rīcībā, lai veicinātu lauksaimniecības mārketingu. Attiecībā uz *Verwaltungsgerichtshof* 2006. gada 20. marta spriedumu Nr. 2005/17/0230 *Scheucher-Fleisch* u.c. uzskata, ka tajā ir pieļauta kļūdaina Tiesas judikatūras interpretācija, un norāda, ka minētā tiesa nekad nav vērsusies Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šo jautājumu.

Tiesas vērtējums

122 Vispirms ir jāizvērtē, vai — kā apgalvo *Scheucher-Fleisch* u.c. — pretapelācijas sūdzībā izvirzītais pamats ir jauns.

123 Patiesībā ļaut vienam lietas dalībniekam Tiesā pirmoreiz izvirzīt pamatu, kas attiecas uz Vispārējā tiesā apstrīdētu aktu un ko tas šajā instancē netika izvirzījis, nozīmētu ļaut tam vērsties Tiesā ar strīdu, kas ir plašāks nekā strīds, kurš tika iesniegts izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai gan, izskatot apelācijas sūdzību, Tiesas kompetencē ir vienīgi izvērtēt juridisko risinājumu, kas pirmajā instancē rasts attiecībā uz izskatītajiem pamatiem (šajā ziņā skat. 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā C-266/05 P *Sison*/Padome, Krājums, I-1233. lpp., 95. punkts un tajā minētā judikatūra).

124 Šajā gadījumā šis pamats attiecas uz pamatu par prasības nepieņemamību, kuru tas papildina un ar kuru Komisija īpaši vērsās Vispārējā tiesā, un saskaņā ar kuru prasība atcelt tiesību aktu, kas bija vērsta pret strīdīgo lēmumu, bija nepieņemama, jo šis lēmums *Scheucher-Fleisch* u.c. nebija skāris tieši un individuāli.

125 Līdz ar to pretapelācijas sūdzība ir pieņemama.

126 Attiecībā uz Komisijas izvirzīto pamatu ir jānorāda, ka pretēji tam, ko tā apgalvo, pārsūdzētajā spriedumā tas, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. strīdīgais lēmums bija skāris tieši, nav pamatots tikai ar to vien, ka tiem bija pienākums veikt iemaksas *AMA*.

127 Patiesībā no pārsūdzētā sprieduma 37. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir pamatojusies, pirmkārt, uz sagatavoto aprēķinu, kas adresēts vienam no šiem lietas dalībniekiem attiecībā uz iemaksām, un, otrkārt, uz *AMA* un viena mazumtirgotāja interneta mājas lapām, no kurām var secināt, ka "AMA" marķējumi jau bija piešķirti pirms strīdīgā lēmuma pieņemšanas.

128 Turklāt, kā tas izriet no šī sprieduma 44. punkta, jebkuru ieinteresēto personu Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē lēmums necelt iebildumus skar tieši un individuāli, ciktāl tā pret šo lēmumu ir izvirzījusi lēmuma atcelšanas pamatus, lai aizsargātu savas procesuālās tiesības.

129 No tā izriet, ka vienīgais pretapelācijas sūdzībā izvirzītais pamats vēlreiz aplūko *Scheucher-Fleisch* u.c. kā "ieinteresētās personas" statusu šīs tiesību normas izpratnē.

130 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatsaucas uz atbildi, kas tika sniegta attiecībā uz pirmā pamata otro daļu.

131 Otrkārt, ir jānorāda, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. savā atbildes rakstā un tiesas sēdes laikā sūdzējās par to, ka tiem ne tikai bija pienākums veikt iemaksas, lai finansētu ieviesto sistēmu, bet arī par to, ka tie atradās neizdevīgā stāvoklī, tādēļ ka vienīgi to konkurenti saņēma *AMA Marketing* piedāvātos reklāmas pasākumus.

132 Ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktu "ieinteresētās personas" ir tostarp visas personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķīrums, proti, it īpaši attiecīgā atbalsta saņēmēja konkurējošie uzņēmumi. Citiem vārdiem sakot, runa ir par nenoteiktu adresātu kopumu, kas neizslēdz to, ka uzņēmums, kas nav atbalsta saņēmēja tiešs konkurents, ir kvalificējams kā "ieinteresētā persona", ja tas apgalvo, ka tā intereses var ietekmēt atbalsta piešķīrums un ja tas no juridiskā viedokļa pietiekami pierāda, ka atbalstam var būt konkrēta ietekme uz tā stāvokli (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, 63.–65. punkts un tajos minētā judikatūra).

133 Šajā gadījumā, tā kā pārsūdzētajā spriedumā tika konstatēts, ka *Scheucher-Fleisch* u.c. ir uzskatāmi par "ieinteresētajām personām" minētās regulas 1. panta h) punkta izpratnē, pamats, kuru Komisija ir izvirzījusi pretapelācijas sūdzībā, ir jānoraida kā nepamatots.

134 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pretapelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

135 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *Scheucher-Fleisch* u.c. ir prasījuši piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

136 Tā kā *Scheucher-Fleisch* u.c. nav prasījuši Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, Komisijai sedz tikai pati savus tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) pamata apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību noraidīt;

2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

[Paraksti]